

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έν Αθήναις
τῇ 14 Μαρτίου 1957

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 38

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

- N. 3671. Περὶ διαθέσεως κλινῶν Φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων πρὸς περίθαλψιν ἀπόρων καὶ ἀπροστατευτῶν ἀτόμων δημοσίου δαπάνη. 1
- N. 3672. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 5101/31 «περὶ ἐνεργείας ἐράνων καὶ φιλανθρωπικῶν ἁγορῶν». 2
- N. 3673. Περὶ ἐγκρίσεως διαθέσεως τῶν εἰσοδημάτων τῆς περιουσίας τοῦ κληροδοτήματος Πέτρου Χρυσόχου, ὑπὲρ ἀποκαταστάσεως ὀρφανῶν κορασίων τοῦ τελευταίου παγκοσμίου πολέμου καὶ τοῦ συμμαριτοπολέμου. 3
- #### ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ
- Περὶ συστάσεως ἐπιτροπῆς διὰ τὴν συλλογὴν ἐράνων πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ διδαστηρίου Γυμνασίου Κορώνης Πυλίας. 4
- Περὶ τροποποιήσεως καὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Ζωγράφου (Ἀττικῆς), εἰς θέσιν «Κουπόνια» καὶ καθορισμῷ τῶν ὅρων καὶ περιορισμῶν δαμῆσεως τῶν οἰκοπέδων αὐτοῦ. 5

- Περὶ τροποποιήσεως καὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Νέων Λιοσίων (Ἀττικῆς) καὶ καθορισμῷ τῶν ὅρων καὶ περιορισμῶν δαμῆσεως τῶν οἰκοπέδων αὐτοῦ. . 6
- Περὶ ἀνακρίσεως ἐπὶ παιδαρχικῶν παραπτωμάτων, ἐγέρσεως παιδαρχικῆς ἀγωγῆς ἐνώπιον τῶν Παιδαρχικῶν Συμβουλίων τοῦ Ι.Κ.Α., διαδικασίας ἐνώπιον αὐτῶν ὡς καὶ τῶν ἐνδίκων μέσων καὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τῶν Συμβουλίων τούτων. 7
- Περὶ προσθήκης διατάξεως εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 5.1)28.1.55 Β. Δ)τος «περὶ ἐγκρίσεως Κανονισμοῦ παροχῶν Τ.Ε.Β.Ε.». 8

ΠΡΑΞΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

224. Περὶ θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῶν διατάξεων Ν. Δ. 3000) 1954 ἐπὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ὑπὸ τοῦ Δήμου Ἡρακλείου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐθνας πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου πόλεως. 9
386. Περὶ ἐγκρίσεως ἐπεκτάσεως τῶν διατάξεων Ν. 2000)1952 πρὸς ἀναγνώρισιν τῶν δικαιούχων ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων πρὸς κητοσκυλὴν ἐθνικῆς ὁδοῦ Καραμίων — Καραθαμύλλης Ἀρεσπόλεως. 10

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 3671.

Περὶ διαθέσεως κλινῶν Φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων πρὸς περίθαλψιν ἀπόρων καὶ ἀπροστατευτῶν ἀτόμων δημοσίου δαπάνη.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἐπὶ σκοπῷ περιθάλψεως ἀτόμων ἀπόρων καὶ στερουμένων προστασίας, μὴ δυναμένων δὲ νὰ ἐξυπηρετηθῶσιν εἰς Κρατικὰ Ἰδρύματα λόγῳ ἀνυπαρξίας ἢ ἀνεπαρκείας αὐτῶν, ἐπιτρέπεται ὅπως συνάπτονται συμβάσεις μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Διοικήσεων Φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων Ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας, ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας.

2. Διὰ τῶν συμβάσεων τούτων ὁρίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν κλινῶν αἵτινες τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας. τὸ καταβλητέον ἡμερησίως κατὰ κλινὴν ποσόν, αἱ προϋποθέσεις καὶ ὁ τρόπος ἀναπροσαρμογῆς τοῦ ποσοῦ τούτου, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀφορώσα εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν συναποτεμένων συμβάσεων.

3. Αἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω συμβάσεις ὑπογράφονται παρὰ τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας, ὡς ἐκπροσώπων τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν δὲ τῆς σχετικῆς δαπάνης ἀναγράφεται εἰδικὴ πίστωση εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας.

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῆς Προνοίας καθορίζονται αἱ προϋποθέσεις καὶ τὰ κριτήρια, κατὰ κατηγορίαν Ἰδρυμάτων, βάσει τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται ἢ εἰσαγωγή εἰς ταῦτα ἀπόρων, πρὸς πληρῶσιν τῶν κατὰ τὰ ἄνω συμβατικῶν θέσεων.

Ὁμοίως δι' ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ καθορίζονται ὁ τρόπος καὶ τὰ ὑποβληθέντα ἐκ μέρους τῶν Ἰδρυμάτων δικαιολογητικὰ διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν κακανονισμένων τρεφείων.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Φεβρουαρίου 1957

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝ. ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΛΙΝΑ Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Μαρτίου 1957

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

(2)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 3672.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 5101)
31 «περὶ ἐνεργείας ἐράνων καὶ φιλανθρωπικῶν ἀγορῶν».

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 5101)31 ὡς καὶ ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Νόμου 6409)34 ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς :

1. Εἰς ἐξαιρετικὰς μόνον περιπτώσεις καὶ ἐπὶ τῷ τέλει πληρώσεως γενικοῦ φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ ἢ τῆς ἐκτελέσεως ἔργου κοινῆς ὠφελείας, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ, κατόπιν ἀδείας ἐκδιδομένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος Νόμου, ἡ συλλογὴ ἐράνων ἢ ἡ ἐνέργεια φιλανθρωπικῶν ἀγορῶν :

α) Εἰς νομίμως ἀνεγνωρισμένα σωματεῖα, ἰδρύματα κλπ.
β) Εἰς ἐπιτροπὰς συγκροτούμενας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α. Κώδικος.

2. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις ἀδείας διενεργείας ἐράνου ἢ ἀγορᾶς, χάριν τῶν μελῶν σωματείου τινὸς ἢ κατηγορίας τινὸς προσώπων.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 6 καὶ ὁλόκληρον τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Νόμου 5101)31 καταργοῦνται.

Ἄρθρον 3.

Ἐν τέλει τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νόμου 5101)31 προστίθενται τὰ ἑξῆς :

Ἐξαιρετικῶς δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ διενέργεια λαχειοφόρου ἀγορᾶς, ἀνεξαρτήτως σκοποῦ, εἰς νομίμως λειτουργοῦντα σωματεῖα, ἰδρύματα καὶ ἐπιτροπὰς, κατὰ τὴν διάρκειαν χοροεσπερίδων. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ κυκλοφορία τῶν λαχνῶν δέον νὰ περιορίζηται ἀποκλειστικῶς ἐντὸς τῆς αἰθούσης τοῦ χοροῦ, ἀπαγορευομένης τῆς διαθέσεως αὐτῶν ἐκτὸς ταύτης.

Αἱ διὰ τοιαύτας λαχειοφόρους ἀγορὰς ἄδειαι χορηγοῦνται δι' ἀποφάσεως μὲν τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῆς Προνοίας, μετὰ γνώμην τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 22 Συμβουλίου, προκειμένου περὶ λαχειοφόρου ἀγορᾶς τελεσσομένης εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτεύουσας, δι' ἀποφάσεως δὲ τοῦ οἰκείου Νομάρχου, μετὰ γνώμην τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 23 Συμβουλίου, εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν.

Ἄρθρον 4.

Τὸ προϊόν τοῦ ἐράνου τοῦ διενεργηθέντος εἰς τὴν περιφέρειαν Χαλκίδος ὑπὸ τῆς «Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνεγέρσεως Σανατορίου ἐν Εὐβοίᾳ» τὸ κατατεθειμένον εἰς τὸ ἐν Χαλκίδι Πρακτορεῖον τῆς Τραπεζίτης τῆς Ἑλλάδος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Δημοσίου Νοσοκομείου Χαλκίδας, περιέρχεται εἰς τὸ Πατριωτικὸν Ἰδρυμα Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως ἐπὶ τῷ ὀγκλειστικῷ σκοπῷ ἀνεγέρσεως Παιδικοῦ Σταθμοῦ εἰς τὴν πόλιν τῆς Χαλκίδος.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Φεβρουαρίου 1957

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝ. ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΛΙΝΑ Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Μαρτίου 1957

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

(3)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 3673.

Περὶ ἐγκρίσεως διαθέσεως τῶν εἰσοδημάτων τῆς περιουσίας τοῦ κληροδοτήματος Πέτρου Χρυσόχρου, ὑπὲρ ἀποκαταστάσεως ὀρφανῶν κορασίων τοῦ τελευταίου παγκοσμίου πολέμου καὶ τοῦ συμμοριτοπολέμου.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ διαθέσις τῶν εἰσοδημάτων τῆς περιουσίας τῆς καταλειφθείσης πρὸς τὸ Δημόσιον, ὑπὸ τοῦ Πέτρου Ἀντ. Χρυσόχρου, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 516 τῆς 13 Φεβρουαρίου 1920 δημοσίας διαθήκης του, συνταγείσης ὑπὸ τοῦ Συμβολαιογράφου Καθάρου Βασιλείου Σ. Μπαλτοπούλου, πρὸς τὸν σκοπὸν ἀποκαταστάσεως ὀρφανῶν κορασίων τοῦ τελευταίου παγκοσμίου πολέμου καὶ τοῦ συμμοριτοπολέμου, καταγομένων ἐκ τῆς περιφέρειας τοῦ Νομοῦ Φλωρίνης, ἅτε τῶν ἀρχικῶν σκοπῶν τῶν ταχθέντων ὑπὸ τοῦ διαθέτου, ἥτοι τῆς ἀποκαταστάσεως θηλέων ὀρφανῶν τῶν δύο πολέμων τῆς Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Μασεδονίας καὶ τῆς ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας Γυμνασίου ἐν τῷ χωρίῳ Νυμφαίον (Νεδέσκη) Φλωρίνης, καταστάτων τοῦ μὲν πρώτου ἀπολύτως ἀπαρχματοποιήτου, τοῦ δὲ ἐτέρου ἀσυμφόρου.

2. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ σκοποῦ καὶ ἐνεργῆται κατὰ τὸν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 12 Ἀπριλίου 1940 Βασιλικοῦ Διατάγματος ὁριζόμενον τρόπον.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Μαρτίου 1957

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝ. ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΛΙΝΑ Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Μαρτίου 1957

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(4)

Περὶ συστάσεως ἐπιτροπῆς διὰ τὴν συλλογὴν ἐράνων πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ διδακτηρίου Γυμνασίου Κορώνης Πυλίας.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 122, 123, 124, 125 καὶ 126 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 2250)1940 «Ἀστικὸς Κώδιξ», τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Νόμου 5019)1931 «περὶ ἰδρύσεως Σχολικῶν Τομεῶν καὶ Σχολικῶν Ἐφορειῶν», τὴν ἀπὸ 3^{ης} Νοεμβρίου 1956 ἰδρυτικὴν πράξιν τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος Κορώνης Πυλίας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ἐγκρίνομεν τὴν σύστασιν ἐρατικῆς Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τῶν :

1. Ἀναγνωστοπούλου Παναγιώτου, κτηματίου.
2. Ἀποστολοπούλου Ἰωάννου, ξυλουργοῦ.
3. Ἀρβανίτη Παναγιώτου, κτηματίου.
4. Ἐκάστοτε Εἰρηνοδίκου Κορώνης.
5. Πολίτου Ἠλία, ἐμπόρου.
6. Δημητροπούλου Χαραλάμπους, κτηματίου.

7. Τσώνη Δημητρίου, συμβολαιογράφου.
8. Ταρσούλη Δημητρίου, κτηματίου.
9. Βεργοπούλου Δημητρίου, κτηματίου.
10. Ζαχαράκη Γεωργίου, συνταξιούχου ναυτικού.
11. Σταματοπούλου Παναγιώτου, κτηματίου.
12. Μαρώντου Χαραλάμπους, δημοδιδασκάλου.
13. Τομαρά Νικολάου, φαρμακοποιού.

Άρθρον 2.

Σκοπός της Έπιτροπής είναι η ενέργεια εράνων εις τε τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικὸν διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ διδασκῆριου τοῦ Γυμνασίου Κορώνης Πυλίας καὶ τὸν ἐφοδιασμὸν οὗτου διὰ τῶν ἀποσιτουμένων ἐπίπλων καὶ ἐποπτικῶν μέσων διδασκαλίας.

Άρθρον 3.

Ἐδρα τῆς Έπιτροπῆς ὀρίζεται ἡ Κορώνη ἡ δὲ διάρκεια αὐτῆς πενταετής.

Ἡ Έπιτροπὴ ἐποπτεύεται καὶ ἐλέγχεται παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ὁρησκευμάτων.

Άρθρον 4.

Ἡ Έπιτροπὴ καταρτίζεται εἰς σῶμα, ἐκλέγουσα μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς τὸν Πρόεδρον. Ἀντιπρόεδρον, Γραμματέα καὶ Ταμία.

Ἡ Έπιτροπὴ συνεδριάζει τακτικῶς μὲν ἅπαξ κατὰ μῆνα, ἐκτάκτως δὲ ὁσάκις παρίσταται ἀνάγκη, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου ἢ ἐφ' ὅσον ἤθελον ζητήσει τοῦτο τρία τοῦλάχιστον τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ κατόπιν ἐγγράφου προσκλήσεως κοινοποιουμένης εἰς τὰ μέλη ἐπὶ ἀποδείξει, δύο τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης τὰ πρὸς συζήτησιν θέματα, θεωρεῖται δ' ἐν ἀπαρτίᾳ ἐὰν τὰ παρόντα μέλη εἴναι πλείονα τῶν ἀπόντων. Αἱ ἀποφάσεις αὐτῆς λαμβάνονται διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων καὶ διὰ ψήφων οὐχὶ ὀλιγωτέρων τοῦ ἡμίσεος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς.

Ἐν περιπτώσει παραιτήσεως ἢ θανάτου μελῶν τῆς Έπιτροπῆς, δὲν ἀντικαθίστανται αὐτὰ ἐφ' ὅσον τὰ ἀπομένοντα μέλη εἴναι τοῦλάχιστον ἑπτὰ (7).

Τῶν συνεδριάσεων τηροῦνται πρακτικά, ἀντίγραφα τῶν ὁποίων υποβάλλονται ἀνελλιπῶς καὶ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν τὸ ἐραδύτερον ἀπὸ τῆς συνεδριάσεως, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Ἡ Έπιτροπὴ δύναται νὰ ἀναθέσῃ καθήκοντα εἰδικῶν γραμματέως ἢ εἰσπράκτορος καὶ εἰς μὴ μέλη αὐτῆς.

Άρθρον 5.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Έπιτροπῆς, καὶ τοῦτου κωλυομένου ὁ Ἀντιπρόεδρος, διευθύνει τὰς συνεδριάσεις αὐτῆς, ἐπιμελεῖται τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων αὐτῆς καὶ ἐκπροσωπεῖ τὴν Έπιτροπὴν καὶ ἐξωδίκως καὶ δικαστικῶς.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Έπιτροπῆς εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν τήρησιν τῶν ἀρχείων, θέλει δὲ τηρῇ ἀπαραιτήτως τὸ διβλίον πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων, τὸ πρωτόκολλον εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων, τὸ στέλεχος χρηματικῶν ἐνταλμάτων πληρωμῆς καὶ τὰ διβλία Ἡμερολογίου καὶ Καθοδικοῦ.

Ὁ Ταμίας ἐπιμελεῖται τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων καὶ τῆς πληρωμῆς τῶν δαπανῶν τῆς Έπιτροπῆς, τηρεῖ δὲ πρὸς τοῦτο τὰ τελεῖχα τῶν τριπλοτύπων γραμματικῶν εἰσπράξεων καὶ τὸ βοηθητικὸν διβλίον Ταμείου. Οὗτος, ὑποχρεοῦται ὅπως, εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνός, καταθέτῃ εἰς τὸν Γραμματέα συνοπτικὰς καταστάσεις εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν.

Εἰς τὴν πρώτην, μετὰ τὴν ἑναρξιν ἐκάστου μηνός, συνεδρίαν, ὁ Γραμματεὺς καταθέτει τὰς ὡς ἄνω καταστάσεις ὡς καὶ συνοπτικὴν τοιαύτην τῆς περιουσίας μετ' ἐνδείξεως τῶν ὑφισταμένων καταθέσεων καὶ τῶν εἰς χεῖρας τοῦ Ταμείου μετρητῶν. Ἀντίγραφα τῶν ὡς ἄνω καταστάσεων υποβάλλονται ἀμελλητὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον μετ' ἐκάστην κατάθεσιν αὐτῶν.

Άρθρον 6.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Έπιτροπῆς, λαμβανόμεναι κατὰ τ' ἀνωτέρω, καθίστανται ἀμέσως ἐκτελεσταὶ μὴ ἀπαιτουμένης οἰαδήποτε προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, ἐξαιρέσει τῶν ἀποφάσεων τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων ἀνεγέρσεως τοῦ διδασκῆριου, τὴν ἀγορὰν τοῦ γηπέδου προμήθειαν ἢ κατασκευὴν τῶν ἐπίπλων καὶ ἐποπτικῶν μέσων διδασκαλίας, τὴν πρόσληψιν προσωπικοῦ καὶ τὴν τοποθέτησιν τῶν κεφαλαίων αὐτῆς. Οὐδεμία ἀπόφασις τῆς Έπιτροπῆς ἐκτελεῖται ἐὰν δὲν προβλέπεται σχετικὴ πίστωσις εἰς τὸν προϋπολογισμόν.

Άρθρον 7.

Ἡ Έπιτροπὴ ἀποφασίζει ἐπὶ παντὸς θέματος σκοποῦντος εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ σκοποῦ αὐτῆς. Διὰ τὴν διευκόλυνσιν τῆς πληρεστέρως ἐπιτυχίας τῶν ἐράνων, δύναται νὰ ὀρίξῃ ὑπ' εὐθύνην τῆς ἀντιπροσώπου αὐτῆς ἐν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ.

Άρθρον 8.

Πόροι τῆς Έπιτροπῆς εἰσονται τὸ εἰς χρῆμα ἢ εἶδη προῖον τοῦ διεξαχθαιμένου παρ' αὐτῆς ἐράνου ἐν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ, δωρεαὶ καὶ ἐπιχορηγήσεις παρὰ φυτικῶν ἢ νομικῶν προσώπων, τὸ προῖον ἐορτῶν διζαμένων παρ' αὐτῆς, ὡς καὶ οἰοῖσθετε ἄλλοι οὗς ἤθελον ἐξεύρει αὕτη.

Άρθρον 9.

Ἡ χρηματικὴ διαχείρισις τῆς Έπιτροπῆς, ἀκολουθοῦσα τὸ διὰ τὸ Δημόσιον ἰσχύον οἰκονομικὸν ἔτος, ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει προϋπολογισμοῦ ἐσόδων καὶ ἐξόδων συντασσομένου παρ' αὐτῆς ἐντὸς τοῦ Νοεμβρίου ἐκάστου ἔτους.

Ἐξαιρετικῶς, ὁ πρῶτος προϋπολογισμὸς συνταχθήσεται ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τοῦ καταρτισμοῦ εἰς σῶμα τῆς Έπιτροπῆς.

Ὁ Προϋπολογισμὸς καθίσταται ἐκτελεστὸς μετὰ τὴν ἐγκρισιν αὐτοῦ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ὁρησκευμάτων Ὑπουργοῦ, δυνάμενος νὰ τροποποιῇ αὐτόν. Παρὰ τοῦ ἰδίου Ὑπουργοῦ ἐγκρίνονται καὶ οἱ ἀπολογισμοὶ καὶ ἰσολογισμοὶ τῆς Έπιτροπῆς, συντασσόμενοι τὴν 30ὴν Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους.

Διὰ τὴν πληρωμὴν πάσης δαπάνης ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τῆς Έπιτροπῆς, ἐξαιρέσει τῶν δαπανῶν, δι' ἃς ἀνελήφθη συμβατικὴ ὑποχρέωσις μετ' ἀπόφασιν τῆς Έπιτροπῆς.

Διὰ πᾶσαν εἰσπραξὶν ἐκδίδεται τριπλότυπον γραμματικὸν εἰσπράξεως καὶ διὰ πᾶσαν πληρωμὴν ἐντάλμα πληρωμῆς, ὧν ὁ τύπος, ὁ τρόπος τῆς συντάξεως, ἡ ὑπογραφή καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια κανονισθήσονται δι' ἀπόφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ.

Τὰ εἰσπραττόμενα ποσὰ κατατίθενται ἀμελλητὶ ἐπ' ὀνόματι τῆς Έπιτροπῆς εἰς ἔντοκον λογαριασμὸν ὅπως παρὰ τινι τῶν ἀνεγνωρισμένων Τραπεζῶν ἢ τῷ Ταχυδρομικῷ Ταμειουτηρίῳ.

Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀπαραιτήτων ἀμέσων δαπανῶν διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας, ὁ Ταμίας, θὰ κρατῇ εἰς χεῖρας τοῦ ποσὸν μὴ ὑπερβαῖνον τὰς δραχμὰς δύο χιλιάδας.

Ἡ Έπιτροπὴ ὑποχρεοῦται εἰς τὴν τήρησιν Ἡμερολογίου, Καθολικοῦ, Βιβλίου Ἀπογραφῶν καὶ Ἰσολογισμοῦ καὶ Βοηθητικοῦ Βιβλίου Ταμείου.

Άρθρον 10.

Τὸ διδασκῆριον τοῦ Γυμνασίου Κορώνης Πυλίας ἀνεγερθεῖται ἐπὶ τῇ βάσει μελέτης συνταχθαιμένης παρὰ τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ὁρησκευμάτων, τὰ δὲ ἔργα ἐκτελεσθήσονται ἐπὶ τῇ ἐξέσει τῶν περὶ ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων ἔργων κειμένων διατάξεων καὶ ὑπὸ τὴν ἐπίδωσιν τῆς κατὰ νόμον ὑπηρεσίας.

Μετὰ πρόβασιν τῆς Έπιτροπῆς καὶ ἐγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ πρόσληψις τεχνικοῦ προσωπικοῦ διὰ τὴν καλυτέραν ἐπίδωσιν τῶν ἔργων.

Ἡ κατασκευὴ καὶ προμήθεια ἐπίπλων καὶ ἐποπτικῶν μέσων διδασκαλίας ἐνεργεῖται ἐπίσης μετ' ἐγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἐκ τῶν κεφαλαίων τῆς Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ καταβληθῇ καὶ ἡ ἀξία τοῦ προκρινθεμένου κατὰ τὰς κειμένās διατάξεις γηπέδου τοῦ διδασκτηρίου κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἡ ἀγορά, ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις ἢ δωρεὰ τοῦ γηπέδου, γενήσεται ἐπ' ὀνόματι τοῦ Σχολικοῦ Ταμείου τοῦ Γυμνασίου Κορώνης.

Ἄρθρον 11.

Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐξ οἰαδήποτε αἰτίας, ἅπασα ἡ περιουσία αὐτῆς περιέρχεται αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως εἰς τὸ Σχολικὸν Ταμεῖον τοῦ Γυμνασίου Κορώνης.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Φεβρουαρίου 1957

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΘΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΥΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Δ. ΜΑΚΡΗΣ

(5)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Ζωγράφου (Ἀττικῆς), εἰς θέσιν «Κουπόνια» καὶ καθορισμοῦ τῶν ὄρων καὶ περιορισμῶν δομῆσεως τῶν οἰκοπέδων αὐτοῦ.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.», ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν καὶ δὴ τὰ ἀρθρα 3, 9 καὶ 70 αὐτοῦ, τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Διατάγματος 690)1948 «περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ σχεδίων πόλεων διατάξεων» καὶ δὴ τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἀρθρου 1 αὐτοῦ, τὸ ἀπὸ 15 Ἰουλίου 1956 Διάταγμα «περὶ καθορισμοῦ περιμετρικῶν κλπ. γραμμῶν τοῦ σχεδίου ρυμοτομίας εἰς τὸ λεκανοπέδιον Ἀθηνῶν» (Φ.Ε.Κ. 161), ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. Α. 48283)15.12.1954 ἀπόφασιν «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως Ὑφυπουργῶν Συγκοινωνιῶν καὶ Οἰκισμοῦ καὶ Σεισμοπληκτικῶν Νήσων δι' ἄσκησιν ἀρμοδιοτήτων» (Φ.Ε.Κ. 248 Β') καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 194)1956 πρᾶξιν τοῦ Δημ. Συμβουλίου Ζωγράφου (Ἀττικῆς), τὰς ὑπ' ἀριθ. 266)1956 καὶ 770)1956 γνωμοδοτήσεις τοῦ Συμβουλίου Οἰκισμοῦ, τὴν ὑπ' ἀριθ. 60)1956 γνωμοδότησιν τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 1 παρ. 8 τοῦ ἀνωτέρω Ν. Δ. 690)1948 Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 10)1957 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Οἰκισμοῦ Ὑφυπουργοῦ ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ἐγκρίνομεν τὴν τροποποίησιν καὶ ἐπέκτασιν τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Ζωγράφου (Ἀττικῆς), εἰς θέσιν «Κουπόνια», ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὰ, ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Οἰκισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων, τεθεωρημένα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε. 4509)1957 πράξεως αὐτοῦ σχετικὰ τέσσαρα (4) διαγράμματα, ὑπὸ κλίμακα 1:500.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἐλάχιστα ὅρια ἐμβαδοῦ καὶ διαστάσεων τῶν οἰκοπέδων, ἐφ' ὧν διὰ τοῦ παρόντος ἐπεκτείνεται τὸ ρυμοτομικὸν σχέδιον, καθορίζονται ὡς ἀκολούθως:

Ἐλάχιστον πρόσωπον ἐννέα (9) μέτρα.

Ἐλάχιστον βάθος δέκα τέσσαρα (14) μέτρα.

Ἐλάχιστον ἐμβαδὸν ἑκατὸν πενήντη (150) τ. μέτρα.

Ἄρθρον 3.

Ἡ μέγιστη ἐπιφάνεια ἐκάστου οἰκοπέδου, ἐφ' οὗ ἐπεκτείνεται διὰ τοῦ παρόντος τὸ ρυμοτομικὸν σχέδιον, ἢ δυναμένη νὰ καλυφθῇ ὑπὸ τῆς κυρίας οἰκοδομῆς ἢ καὶ τῶν ἐσωτερικῶν

κῶν τοιούτων, ὀρίζεται εἰς ἐβδομήκοντα ἑκατοστὰ (70 ο)ο τῆς ὅλης ἐπιφανείας τοῦ οἰκοπέδου.

Ἄρθρον 4.

Ὡς οἰκοδομικὸν σύστημα ἐπὶ τῶν οἰκοπέδων, ἐφ' ὧν ἐπεκτείνεται διὰ τοῦ παρόντος τὸ ρυμοτομικὸν σχέδιον, ὀρίζεται τὸ συνεχές.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ Οἰκισμοῦ Ὑφυπουργὸν, ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Φεβρουαρίου 1957.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ο ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΙΚΙΣΜΟΥ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
Τ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ

(6)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Νέων Λιουσίων Ἀττικῆς καὶ καθορισμοῦ τῶν ὄρων καὶ περιορισμῶν δομῆσεως τῶν οἰκοπέδων αὐτοῦ.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.», ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν καὶ δὴ τὰ ἀρθρα 3, 9 καὶ 70 αὐτοῦ, τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Διατάγματος 690)1948 «περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ σχεδίων πόλεων διατάξεων» καὶ δὴ τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἀρθρου 1 αὐτοῦ, τὸ ἀπὸ 15 Ἰουλίου 1956 Διάταγμα «περὶ καθορισμοῦ περιμετρικῶν κλπ. γραμμῶν τῶν σχεδίων ρυμοτομίας εἰς τὸ λεκανοπέδιον Ἀθηνῶν» (Φ.Ε.Κ. 161), ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. Α. 48283)15.12.1954 ἀπόφασιν «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως Ὑφυπουργῶν Συγκοινωνιῶν καὶ Οἰκισμοῦ καὶ Σεισμοπληκτικῶν Νήσων δι' ἄσκησιν ἀρμοδιοτήτων» (Φ.Ε.Κ. 248 Β') καὶ ἰδόντες τὰς ὑπ' ἀριθ. 99)1953, 118)1953 καὶ 28)1954 πράξεις τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Νέων Λιουσίων Ἀττικῆς, τὰς ὑπ' ἀριθ. 60)1956, 412)1956, 504)1956, 845)1956, 901)1956 καὶ 13)1957 γνωμοδοτήσεις τοῦ Συμβουλίου Οἰκισμοῦ, τὴν ὑπ' ἀριθ. 51)1956 γνωμοδότησιν τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 1 παρ. 8 τοῦ ἀνωτέρω Ν. Διατάγματος 690)1948 Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 544)1956 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Οἰκισμοῦ Ὑφυπουργοῦ, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ἐγκρίνομεν τὴν τροποποίησιν καὶ ἐπέκτασιν τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Νέων Λιουσίων Ἀττικῆς, εἰς θέσιν ἑνθα ἡ ἰδιοκτησία τοῦ Οἰκοδομικοῦ Συναιτερισμοῦ Ρμινιῶν — Ἱερολοχιτῶν, ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὸ, ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Οἰκισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων, τεθεωρημένον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε. 45850)1956 πράξεως αὐτοῦ σχετικὸν διάγραμμα, ὑπὸ κλίμακα 1:2000.

Ἄρθρον 2.

Ὡς ἐλάχιστα ὅρια ἐμβαδοῦ καὶ διαστάσεων καὶ λοιπὸς ὅρους δομῆσεως τῶν οἰκοπέδων τῶν περιλαμβανομένων ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 1 τοῦ παρόντος ἐγκρινόμενης ἐπεκτάσεως, ὀρίζομεν τοὺς διὰ τοῦ ἀπὸ 16 Ὀκτωβρίου 1946 Διατάγματος «περὶ καθορισμοῦ ὄρων καὶ περιορισμῶν δομῆσεως εἰς τὴν κωμόπολιν Ν. Λιουσίων (Ἀττικῆς)» (Φ.Ε.Κ. 327) καὶ διὰ τὸν Τομέα Γ' ὀρισθέντας τοιοῦτους, ἦτοι:

α) Ἐλάχιστον πρόσωπον δέκα τέσσαρα (14) μέτρα.

Ἐλάχιστον βάθος δέκα ὀκτώ (18) μέτρα

Ἐλάχιστον ἐμβαδὸν τετρακόσια (400) τετραγ. μέτρα.

β) Οἰκοδομικὸν σύστημα τὸ τῶν πανταχόθεν ἐλευθέρων οἰκοδομῶν.

γ) Μέγιστη δυναμένη νὰ καλυφθῇ ἐπιφάνεια ἐκάστου οἰκοπέδου, ὑπὸ τῆς κυρίας οἰκοδομῆς, ἢ καὶ τῶν ἐσωτερικῶν τοιούτων, ἐξήκοντα ἑκατοστὰ (60 ο)ο.

δ) Μέγιστος ἐπιτρεπόμενος ἀριθμὸς ὁρόφων τῶν οἰκοδομῶν δύο (2) καὶ ἀνώτατον ὕψος αὐτῶν ἐννέα (9) μέτρα.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ Οἰκισμού Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Φεβρουαρίου 1957.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ο ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΙΚΙΣΜΟΥ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
Τ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ

(7)

Περὶ ἀνακρίσεως ἐπὶ πειθαρχικῶν παραπτώματων, ἐγέρσεως πειθαρχικῆς ἀγωγῆς ἐνώπιον τῶν Πειθαρχικῶν Συμβουλίων τοῦ ΙΚΑ, διαδικασίας ἐνώπιον αὐτῶν ὡς καὶ τῶν ἐνδίκων μέσων καὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τῶν Συμβουλίων τούτων.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοῦντες ὑπ' ὄψει:

α) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν.Δ. 3591)56 περὶ Ὑπηρεσιακοῦ καὶ Πειθαρχικῶν Συμβουλίων παραγωγῶν καὶ ἐντάξεων ὑπαλλήλων τοῦ ΙΚΑ.

β) Τὴν ἀπὸ 22.11.56 γνῶμιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

γ) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 23)1957 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατίας, προτάσει τοῦ ἑτέρου ἐπὶ τῆς Ἐργασίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἀνακρίσεις.

1. Πᾶς πειθαρχικῶς προϊστάμενος τοῦ ὑπαλλήλου δύναται αὐτοπαγγέλτως ἢ κατόπιν καταγγελίας οἰουδήποτε νὰ διενεργήσῃ ἢ νὰ διατάξῃ ἀνακρίσιν πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ὑπάρξεως καὶ τῆς ἐκτάσεως πειθαρχικοῦ παραπτώματος ὡς καὶ τῆς ταυτότητος καὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς εὐθύνης ἐκάστου τῶν ἐνεχομένων.

2. Ὁ παρὰ τῇ Διοικήσει Πάρεδρος—Κεντρικὸς Πειθαρχικὸς Ἀνακριτὴς τῇ ἐντολῇ τοῦ Διοικητοῦ δύναται νὰ διεξάγῃ ἀνακρίσιν ἢ νὰ παρέχῃ ἐντολὴν εἰς ἕτερον παρὰ τῇ Διοικήσει Πάρεδρον Πειθαρχικὸν Ἀνακριτὴν ἢ εἰς τοὺς ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ ΙΚΑ Πάρεδρους ἢ εἰς οἰονδήποτε ὄργανον τοῦ Ἰδρύματος διοικητικὸν ἢ ὑγειονομικόν, μὴ δεσμευόμενος ἐκ τῆς ιδιότητος (Διοικητικοῦ ἢ Ὑγειονομικοῦ) τοῦ καθ' οὗ ἡ ἀνακρίσις πρὸς διενέργειαν ἀνακρίσεων.

Οἱ περιφερειακοὶ πειθαρχικοὶ ἀνακριταὶ δύνανται εἰς κατεπιγεύσας περιπτώσεις νὰ διεξάγουν οἰκοθεν ἀνακρίσιν ἢ ν' ἀναθέτουν τὴν ἐνέργειαν ταύτης εἰς ἐτέρους ὑπαλλήλους.

3. Ἐφ' ὅσον ἡ ἀνακρίσις διεξάγεται παρ' ὑπαλλήλου τοῦ ΙΚΑ οὗτος δέον νὰ εἶναι ἀνώτερος κατὰ βαθμὸν ἢ ὁμοβάθμους μὲν ἀλλ' ἀρχαιότερος τοῦ καθ' οὗ ἡ ἀνακρίσις.

4. Ὁ πειθαρχικὸς προϊστάμενος ἅμα τῇ ἐνόψει τῆς ὑπ' αὐτοῦ διεξαγομένης ἀνακρίσεως ἢ ἅμα τῇ διαταγῇ αὐτοῦ πρὸς διενέργειαν ἀνακρίσεως καὶ ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ υποθέσεως ὑπερβοινοῦσῶν κατὰ τὴν κρίσιν του, τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν του, ἀναφέρεται εἰς τὸν ἀρμόδιον Κεντρικὸν Πειθαρχικὸν Ἀνακριτὴν. Οὗτος δύναται νὰ παραγγείλῃ τὴν συνέλπισιν τῆς ἀρξαμένης ἀνακρίσεως ὅποτε αὕτη συνεχίζεται, ἢ τὴν διεξαγωγὴν νέας ὑπὸ Πάρεδρου ἢ ἐτέρου ὑπαλλήλου τοῦ ΙΚΑ, ὅποτε ἡ ἀρξαμένη ἀνακρίσις διακόπτεται, ἐπέχουσα θέσιν προανακρίσεως, ἢ δὲ νέα ἀνακρίσις ἐπαναλαμβάνεται ἐξ ἀρχῆς.

5. Ἐὰν ἡ ἀνακρίσις διεξάγεται ὑπὸ ὑπαλλήλου ὁ ἐγκαλούμενος δικαιούται ἐφ' ἀπαξ νὰ αἰτήσῃ τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ ἀνακριτοῦ ἀπὸ τοῦ ἔργου τῆς ἀνακρίσεως δι' ἐγγράφου αἰτήσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Ν. Δ. 3591)1956 ἀρμόδιον Πειθαρχικὸν Ἀ)θμικὸν Συμβούλιον, ἐν ᾧ δέον νὰ ἐκτίθενται οἱ λόγοι τῆς ἐξαίρεσεως, ἐπισυνάπτονται δὲ καὶ τὰ ὑπάρχοντα ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα. Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἐξαίρεσεως τὸ ἀρμόδιον Πειθαρχικὸν Συμβούλιον ἀποφαίνεται ὁριστικῶς καὶ τελεσιδικῶς. Ἐὰν ἡ αἴτησις γίνῃ δεκτὴ αἰ ὑπὸ τοῦ ἐξαίρεθέντος ἐνεργηθεῖσαι ἀνακριτικαὶ πράξεις εἶναι ἄκυ-

ροι καὶ δὲν δύνανται νὰ τοποθετηθοῦν εἰς τὸν φάκελλον τῆς υποθέσεως.

6. Διὰ τὴν ἐνώπιον τῶν Πειθαρχικῶν Συμβουλίων ἐκδικασιν τῆς πειθαρχικῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς ἐφέσεως ἡ ἀνάκρισις εἶναι ὑποχρεωτική, πλην ἐὰν ἡ προηγηθεῖσα κρίνεται ἐπαρκής.

7. Μέχρις ἐκδόσεως τοῦ ὑπὸ τῆς παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν. Δ)τος 2698)53 προβλεπομένου Κανονισμοῦ ἡ ἀνάκρισις διεξάγεται κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ Ὑπαλληλικοῦ Προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὰ ἄρθρα 213 ὡς 217 καὶ 250 ὡς 264 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ἐφαρμόζονται ἀναλόγως ἐν προκειμένῳ.

Ἄρθρον 2.

Περαίωσις τῆς ἀνακρίσεως. Ἀπολογία.

1. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀνακρίσεως ὁ κατὰ παραγγελίαν διενεργήσας ταύτην συντάσσει σχετικὸν πόρισμα, ὅπερ μετὰ τοῦ σχηματισθέντος φακέλλου ὑποβάλλει εἰς τὸν παραγγέλλοντα.

Οὗτος ἐὰν μὲν διαπιστώσῃ ἑλλειψίν τινα τῆς ἀνακρίσεως ἀναπέμπει τὸν φάκελλον εἰς τὸν διενεργήσαντα ταύτην ἢ εἰς ἕτερον ἀρμόδιον ὄργανον πρὸς συμπλήρωσιν αὐτῆς, ἐὰν δὲ ἀντιθέτως διαπιστώσῃ πληρότητα τῆς ἀνακρίσεως ἐνεργεῖ ἀναλόγως τῆς ἀρμοδιότητός του.

Πειθαρχικῶς προϊστάμενος παραγγείλας τὴν ἀνακρίσιν ἢ αὐτοπροσώπως διενεργήσας ταύτην δύναται εἴτε νὰ ἐπιβάλῃ ποινὴν εἰς τὸν διωκόμενον εἴτε ν' ἀπαλλάξῃ τοῦτον δι' ἀποφάσεώς του κοινοποιουμένης εἰς αὐτόν, ἐὰν τὸ περὶ οὗ ἡ ἀνακρίσις πειθαρχικὸν ἀδίκημα συναπάγεται ποινὴν μὴ ὑπερβαίνουσαν τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν του. Ἄλλως ὑποβάλλει οὗτος τὸν φάκελλον εἰς τὸν Κεντρικὸν Πειθαρχικὸν Ἀνακριτὴν.

Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ὡς καὶ ἂν ἡ ἀνάκρισις παρηγγέλθῃ ἢ ἡ συνέλπισις αὐτῆς διετάχῃ ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Πειθαρχικοῦ Ἀνακριτοῦ, οὗτος ὑποβάλλει τὸν φάκελλον εἰς τὸν Διοικητὴν μετὰ ποσάσεως του περὶ ἐπιβολῆς ποινῆς ἢ περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ διωκόμενου ἢ περὶ παραπομπῆς αὐτοῦ εἰς τὸ ἀρμόδιον Πειθαρχικὸν Συμβούλιον.

2. Ἡ ἐξέτασις τοῦ διωκόμενου κατὰ τὸ στάδιον τῆς ἀνακρίσεως δὲν ἀναπληροῖ τὴν ἀπολογίαν. Ὅθεν προκειμένου νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὸν διωκόμενον πειθαρχικὴ ποινὴ παρ' οἰουδήποτε ὄργανου τῆς μονομεροῦς πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας ἢ νὰ παραπεμθῇ οὗτος ἐνώπιον Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου δέον ὅπως οὗτος καλῆται εἰς ἀπολογία.

Ἡ κλήσις εἰς ἀπολογία ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ ὑπηρεσιακῶς προϊσταμένου, ἐὰν οὗτος διενήργησεν ἢ διετάξε τὴν ἀνακρίσιν καὶ προτίθεται ν' ἀσκήσῃ τὴν πειθαρχικὴν του δικαιοδοσίαν κατὰ πᾶσαν δὲ ἄλλην περίπτωσιν ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Ἰδρύματος ὡς γενικοῦ προϊσταμένου ἢ ὡς ἀσκούντος τὴν πειθαρχικὴν ἀγωγὴν ἐνώπιον τῶν Πειθαρχικῶν Συμβουλίων.

Ἐν τῇ κλήσει ὁρίζεται ἀνάλογος ποσθεσία ὑποβολῆς τῆς ἀπολογίας, ἥτις δύναται νὰ παρασθῇ μέχρι τοῦ διπλασίου τῆς ἀρχικῶς ὁρισθείσης αἰτήσῃ τοῦ ἐγκαλουμένου ὁ ἐγκαλούμενος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λάβῃ γνῶσιν τοῦ φανέλλου αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου.

3. Ἀπασαὶ αἱ πειθαρχικαὶ υποθέσεις ὧν ἐπελήφθησαν αἱ νομομελεῖς πειθαρχικαὶ δικαιοδοσίαι εὐθὺς ὡς ἤθελον περαιωθῇ εἴτε διὰ τῆς ἐπιβολῆς ποινῆς εἴτε διὰ τῆς ἀπαλλαγῆς εἴτε διότι ἐκρίθη ὅτι δὲν συντρέχει λόγος κλήσεως εἰς ἀπολογία, ὑποβάλλονται εἰς τὸν Κεντρικὸν Πειθαρχικὸν Ἀνακριτὴν, ὅστις συντάσσει καὶ ὑποβάλλει πρὸς τὸν Διοικητὴν πορίσματος ποσθεσίαν, δικαιούμενος ἅμα ν' ἀσκήσῃ, ἐγκρίσει αὐτοῦ, ἔσῃ κατὰ τε τῶν ἀπαλλακτικῶν καὶ τῶν καταδικαστικῶν ἀποφάσεων, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν περιελεύσεως τοῦ φακέλλου, ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Τμήματος τοῦ Πρωτοβαθμίου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου.

4. Ἐὰν ἡ πρότασις εἶναι ἀπαλλακτικὴ ἢ δι' αὐτῆς γίνεται δεκτὸν ὅτι ὁρῶς ἔχριναν αἱ μονομελεῖς πειθαρχικαὶ δικαιοδοσίαι συμφωνεῖ δὲ πρὸς ταύτην καὶ ὁ Διοικητὴς, τερμα-

τίζεται ή διαδικασία δι' αποφάσεως αὐτοῦ, κοινοποιουμένης καί εἰς τὸν καθ' οὗ ή ἀνάκρισις, ἄλλως ή υπόθεσις εἰσάγεται πρὸς κρίσιν εἰς τὸ ἀρμόδιον Τμήμα τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 3.

Ἐγερσις πειθαρχικῆς ἀγωγῆς.

1. Τὴν Πειθαρχικὴν ἀγωγὴν ἐνώπιον τῶν Πειθαρχικῶν Συμβουλίων ἐγείρει ὁ Διοικητὴς αὐτεπαγγέλτως ή τῇ αἰτήσῃ τοῦ Πειθαρχικοῦ Ἀνακριτοῦ διατάσσων τὴν εἰσαγωγὴν τῆς υποθέσεως εἰς τὸ ἀρμόδιον Τμήμα τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου.

2. Ἀσκηθείσης τῆς πειθαρχικῆς ἀγωγῆς ὁ πειθαρχικός Ἀνακριτὴς προσδιορίζει δικάσιμον, συντάσσει τὰς κλήσεις τοῦ ἐγκαλουμένου καὶ τῶν χρησίμων κατὰ κρίσιν τοῦ μαρτύρων διὰ τὴν ἐγκαιρὸν πάντως τοῦλάχιστον πρὸ πέντε (5) ἡμερῶν ἐπίδοσιν αὐτῶν.

3. Καθ' ὑπαλλήλου τεθέντος εἰς διαθεσιμότητα λόγω ποινικῆς διώξεως ή καταδίκης καὶ ἐπανερχομένου εἴτα εἰς ἐνέργειαν ἐγείρεται ὑποχρεωτικῶς πειθαρχικὴ ἀγωγή, δι' ἧς ποινικῶς ἐδιώχθη ή κατεδικάσθη πράξεις, ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν εἶχε γίνει πρὸ τῆς εἰς διαθεσιμότητα θέσεώς του.

Ἄρθρον 4.

Συνέπειαι ἐγέρσεως πειθαρχικῆς ἀγωγῆς.

1. Ἡ ἔγερσις τῆς πειθαρχικῆς ἀγωγῆς ἐνώπιον τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου παρακωλύει τὴν πρόβδον τῆς μήπω περαιωθείσης αὐτεπαγγέλτου πειθαρχικῆς διώξεως.

2. Ἡ ἀνάκλησις τῆς ἀσκηθείσης πειθαρχικῆς ἀγωγῆς ἀποκλείεται.

Ἄρθρον 5.

Συνεκδικάσις ἀδικημάτων.

1. Τὸ πειθαρχικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ συνεκδικάζη τυχὸν ἐκκρεμοῦντα ἐνώπιόν του πλείονα πειθαρχικά παραπτώματα τοῦ αὐτοῦ ὑπαλλήλου.

2. Πλείονες ὑπάλληλοι διωκόμενοι διὰ τὸ αὐτὸ ἀδίκημα ή διὰ συναφῇ τοιαῦτα καὶ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ συνδικάζωνται ἐφ' ὅσον δὲν ἐξεδόθη κατὰ τινος τούτων ὁριστικὴ ἀπόφασις.

3. Ἐὰν οἱ διωκόμενοι ὑπάλληλοι δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου ὁ Κεντρικὸς Πειθαρχικός Ἀνακριτὴς εἰσάγει τὴν υπόθεσιν εἰς ἓν τῶν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Πρωτοβαθμίων Πειθαρχικῶν Συμβουλίων.

Ἄρθρον 6.

Σχέσις πειθαρχικῆς καὶ ποινικῆς δίκης.

1. Ἡ ποινικὴ δίκη δὲν ἀναστέλλει τὴν πειθαρχικὴν. Δύναται ὅμως τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον δι' ἡτιολογημένης αποφάσεώς του νὰ διατάξη τὴν ἀναστολήν. Δι' ὁμοίας αποφάσεως τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου δύναται ν' ἀνακληθῇ ή περὶ ἀναστολῆς ἀπόφασις.

2. Ἐνδιδομένης τελεσιδικίου ποινικῆς καταδικαστικῆς αποφάσεως μετὰ τὴν πειθαρχικὴν, ἐπαναλαμβάνεται ή ἐνεκα τῆς αὐτῆς πράξεως πειθαρχικὴ διώξις ἐὰν διὰ ταύτην προβλεπεται ή ποινὴ ὁριστικῆς ἀπολύσεως, ἐκδιδομένης δὲ τελεσιδικίου ἀθωωτικῆς ποινικῆς αποφάσεως ἐπαναλαμβάνεται ή πειθαρχικὴ δίκη μόνον ἐφ' ὅσον ἔχει ἀπολήξει εἰς ὁριστικὴν ἀπόλυσιν τοῦ ὑπαλλήλου.

Ἐπανάληψις τῆς πειθαρχικῆς δίκης αὐτεπαγγέλτως εἴτε ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ὑπαλλήλου ἀποκλείεται μετὰ διετίαν ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς ποινικῆς αποφάσεως.

Ἄρθρον 7.

Ἐξαίρεσις Μελῶν Πειθαρχικῶν Συμβουλίων.

1. Ὁ ἐγκαλούμενος δύναται νὰ αἰτησῇται ἐφ' ἅπαξ τὴν ἐξαίρεσιν ἐνὸς ή πλείονων μελῶν τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου. Δὲν δύναται πάντως νὰ ἐξαίρεθῶσι τόσα μέλη ὥστε νὰ μὴ εἶναι δυνατὴ ή συγκρότησις τοῦ Συμβουλίου.

Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης ἥτις δέον νὰ υποβάλληται ἐγγράφως εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου πρὸ πάσης ἐνάρξεως τῆς συζητήσεως τῆς υποθέσεως, νὰ εἶναι ἡτιολογημένη καὶ νὰ συνοδεύεται ὑπὸ τῶν ὑπαρχόντων τυχόν δικαιολογητικῶν, ἀποφαίνεται κατὰ πλειοψηφίαν ὁριστικῶς καὶ τελεσιδικίως τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον, συντιθέμενον ἐκ τῶν λοιπῶν μελῶν αὐτοῦ δι' ἡτιολογημένης αποφάσεως νатаχωριζομένης εἰς τὸ πρακτικόν. Τὸ μέλος ὑπὲρ τῆς ἐξαίρεσεως τοῦ ὁποίου ἀπεφάνθη τὸ Συμβούλιον, δύναται νὰ ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του.

2. Ἡ ἐνέργεια τῆς ἀνακρίσεως κωλύει τὴν συμμετοχὴν τοῦ ἐνεργήσαντος αὐτὴν εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου. Δύναται ὅμως τὸ Συμβούλιον ἐφ' ὅσον κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον νὰ ζητήσῃ τὴν ἐνώπιον αὐτοῦ ἐμφάνισιν τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν ἀνάκρισιν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς παροχῆς πληροφοριῶν ή διευκρινίσεων.

3. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 6 ἀποκλείεται τοῦ ἔργου τῆς ἀνακρίσεως ή τῆς συμμετοχῆς εἰς τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον ὁ ἐνεργήσας τὴν ἀνάκρισιν ἐν τῇ πρώτῃ δίκῃ.

Ἄρθρον 8.

Διαδικασία ἐνώπιον τῶν Πειθαρχικῶν Συμβουλίων.

1. Προσδιορισθείσης τῆς δικασίμου ὁ φάκελλος μετὰ τοῦ πορίσματος τοῦ Πειθαρχικοῦ Ἀνακριτοῦ καὶ τῶν ἐπιδοτηρίων διαβιβάζεται ἀμελλητὶ εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ ἀρμοδίου Τμήματος ὅστις δύναται νὰ ὀρίσῃ εἰσηγητὴν καὶ ἓνα ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Τμήματος.

2. Τὰ Πειθαρχικά Συμβούλια δικαιούνται νὰ ἀπαιτήσουν τὴν ἐνώπιον αὐτῶν αὐτοπρόσωπον παρᾶστασιν τοῦ ὑπαλλήλου. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ ὑπάλληλος.

3. Τὰ Πειθαρχικά Συμβούλια συνεδριάζουν μυστικῶς.

4. Ἀδίκηματα δι' ἃ ὁ διωκόμενος δὲν ἐκλήθη εἰς ἀπολογία δὲν δύναται νὰ ἀποτελέσουν ἀντικείμενον τῆς δίκης. Ἡ ἐνώπιον τοῦ δικαιοδοτούντος Συμβουλίου προσέλευσις τοῦ διωκόμενου καὶ ἀπολογία αὐτοῦ δύναται, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ὁργάνου νὰ καλύψῃ τὴν παράλειψιν τῆς κλήσεως εἰς ἀπολογία.

5. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 213 ἕως 227 καὶ 250 ἕως 260 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας.

6. Τὰ Πειθαρχικά Συμβούλια δύναται νὰ ἀναβάλλουν τὴν δίκην ὅταν κρίνουν ἀναγκαῖαν τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἀνακρίσεως, ἐνεργουμένης κατὰ τ' ἀνωτέρο ἐντολῇ τοῦ Διοικητοῦ, ή τὴν προφορικὴν ὑποστήριξιν τῆς κατηγορίας ή τῆς ἀπολογίας.

7. Ἀναβληθείσης τῆς δίκης ὁ Πρόεδρος δύναται νὰ προσδιορίσῃ ἀμέσως τὴν δικάσιμον, ὅποτε δὲν ἀπαιτεῖται νέα κλήτευσις τοῦ παραστάντος αὐτοπροσώπως ή δι' ἀντιπροσώπου ή πληρεξουσίου ἐγκαλουμένου, ὡς καὶ τῶν παρισταμένων μαρτύρων.

Ἐὰν ή δίκη ἀναβληθῇ ἐπ' ὀφίοιστον ή δικάσιμος ὀρίζεται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 3 παρ. 2 ὀρίζόμενα.

8. Μετὰ τὴν ἀπολογία τοῦ ἐγκαλουμένου ὁ Πειθαρχικός Ἀνακριτὴς προβαίνει εἰς προφορικὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἀπόψεων του ἐπὶ τῆς κατηγορίας καὶ ἐφ' ὅσον προτείνει τὴν καταδίκην τοῦ ἐγκαλουμένου, ὑποδεικνύει εἰς τὸ Συμβούλιον τὴν κατ' αὐτὸν ἐπιβλητέαν ποινήν.

9. Αἱ ἀποφάσεις τῶν Πειθαρχικῶν Συμβουλίων δέον νὰ εἶναι ἐπαρκῶς ἡτιολογημένα.

10. Ἡ εἰς δίκην προσέλευσις τοῦ ἐγκαλουμένου ἀποτελεῖ νόμιμον λόγον χορηγήσεως εἰς αὐτὸν ἀναλόγου ἀδείας ἀπουσίας.

Ἄρθρον 9.

Ἀπόφασις.

1. Πᾶσα πειθαρχικὴ ἀπόφασις ἐκδίδεται ἐγγράφως καταχωρίζεται δὲ ἐν περιλήψει εἰς τὰ πρακτικά κατὰ τὰ ἐν παρ. 10, 11 καὶ 12 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. Δ. 3591)1956. Τὰ πρωτότυπα τῶν αποφάσεων ἀριθμοῦμενα φυλάσσονται εἰς ἰδιαι-

τέρους φακέλλους, βιβλιοδετούμενα κατὰ περιόδους συμφώνως πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου.

2. Ἐν τῇ ἀποφάσει μνημονεύεται:

- α) Ὁ τόπος καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐκδόσεως.
 - β) Τὸ ὄνομα, ὁ τίτλος καὶ ὁ βαθμὸς τῶν δικασάντων.
 - γ) Τὸ ὄνομα, ὁ τίτλος καὶ ὁ βαθμὸς τοῦ κριθέντος.
 - δ) Τὸ ἀποδιδόμενον πειθαρχικὸν ἀδίκημα, ὁ τόπος καὶ ὁ χρόνος τῆς τελέσεως αὐτοῦ.
 - ε) Ἡ ἀπολογία καὶ ἡ τυχὸν προφορικὴ ταύτης ὑποστήριξις ἢ ἡ μὴ ὑποβολὴ ἀπολογίας καὶ ἡ κλήσις εἰς προφορικὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀπολογίας.
 - στ) Ἡ αἰτιολογία τῆς ἀποφάσεως.
 - ζ) Ἄν ἐλήφθη ὁμοφώνως ἢ κατὰ πλειοψηφίαν καὶ
 - η) Ἡ ἀθώωσις τοῦ κριθέντος ἢ ἡ ἐπιβαλλομένη ποινὴ καὶ ἡ καταδίκη εἰς τὴν δικαστικὴν δαπάνην.
- Τὸ ὑπὸ στοιχεῖον ε' μέρος τῆς ἀποφάσεως μνημονεύεται περιληπτικῶς.

3. Ἡ πειθαρχικὴ ἀπόφασις ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γραμματέως τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου.

4. Ἡ πειθαρχικὴ ἀπόφασις ἐν ἀντιγράφῳ παραδίδεται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν κριθέντα ἢ ἐπιδίδεται αὐτῷ. Ὁμοίως κοινοποιεῖται εἰς τὰς Δ/νσεις Προσωπικοῦ τοῦ ΙΚΑ καὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν εἰς ἣν ὑπηρετεῖ ὁ κριθείς.

Ἄρθρον 10.

Ἔφεσις.

1. Τὰ Πειθαρχικὰ Συμβούλια δικάζοντα ἐπὶ ἐφέσει τοῦ καταδικασθέντος ὑπάλληλου δὲν δύνανται νὰ καταστήσουν χεῖρονα τὴν θέσιν αὐτοῦ.

2. Εἰς ἔφεσιν κατ' ἀποφάσεων τῶν Πρωτοβαθμίων Πειθαρχικῶν Συμβουλίων δικαιοῦνται:

- α) Ὁ καταδικασθεὶς ὑπάλληλος καὶ
- β) Ὑπὲρ τῆς Διοικήσεως ὁ Κεντρικὸς Πειθαρχικὸς Ἀνακριτὴς ἐντολῇ τοῦ Διοικητοῦ.

Ἡ ἔφεσις ἀπευθύνεται ἐνώπιον τοῦ Δευτεροβαθμίου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου.

3. Ἡ ἔφεσις ἀσκειῖται ἐκ μέρους μὲν τοῦ Διοικητοῦ διὰ πράξεως τοῦ Πειθαρχικοῦ Ἀνακριτοῦ καταχωρουμένης εἰς τὸ παρ' αὐτοῦ τηρούμενον βιβλίον ἐφέσεων, ἐκ μέρους δὲ τοῦ ὑπαλλήλου διὰ δικηγράφου κατατιθεμένου ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὴν Προϊσταμένην Ἀρχήν.

Τὰ δικηγράφα ταῦτα τῶν ἐφέσεων διαβιβάζονται εἰς τὸν ἀρμόδιον Κεντρικὸν Πειθαρχικὸν Ἀνακριτὴν, ὅστις τὰ καταχωρεῖ εἰς τὸ βιβλίον ἐφέσεων.

1. Ἡ ἔφεσις ἀσκειῖται ἐκ μέρους μὲν τοῦ καταδικασθέντος ὑπαλλήλου ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ἐκ μέρους δὲ τῶν Κεντρικῶν Πειθαρχικῶν Ἀνακριτῶν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἡ ἔφεσις καὶ ἡ πρὸς ἀσκήσιν αὐτῆς προθεσμία ἀναστέλλουν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως. Ὁ δι' ὀριστικῆς ἀπολύσεως τιμωρηθεὶς τίθεται ἐκτὸς ὑπηρεσίας μέχρις ἐκδικάσεως τῆς ἐφέσεως.

2) Ἡ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία παρατείνεται λόγῳ μὲν ἀποστάσεως κατὰ δέκα ἔτι ἡμέρας διὰ τοὺς ἐν τῇ ἡμεδαπῇ καὶ κατὰ ἐξῆκοντα διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐδρεύοντας ἢ διαμένοντας λόγῳ δὲ καλύμματος ἐξ ἀνωτέρας βίας, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ πρὸς ὃ αὕτη ἀπευθύνεται Συμβουλίου.

3. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δευτεροβαθμίου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου προσδιορίζει τὴν ἡμέραν συζητήσεως τῶν ἐφέσεων καὶ ὁ Κεντρικὸς Πειθαρχικὸς Ἀνακριτὴς μεριμνᾷ κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 3 παρ. 2 ὀριζόμενα διὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς κλήσεως πρὸς τὸν ἐγκαλούμενον καὶ τοὺς χρησίμους μάρτυρας.

4. Παράλληλοι ἐφέσεις ἀσκηθεῖσαι ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου ἀφ' ἐνὸς καὶ τοῦ Διοικητοῦ ἀφ' ἑτέρου πρὸ τῆς ἐπὶ τινι τούτων ἐκδόσεως ὀριστικῆς ἀποφάσεως συνεκδικάζονται.

5. Τὰ ἄρθρα 7 ἕως 10 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται ἀναλόγως κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Δευτεροβαθμίου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου διαδικασίαν.

Ἄρθρον 11.

Ἐκτελέσεις ἀποφάσεως.

1. Ἡ μὴ ὑποκειμένη εἰς ἔφεσιν ὀριστικὴ πειθαρχικὴ ἀπόφασις εἶναι ὑποχρεωτικῶς ἐκτελεστὴ.

2. Ἡ ἐκτελεστὴ πειθαρχικὴ ἀπόφασις ἐκτελεῖται ὡς πρὸς τὸ πρόστιμον ὑπὸ τοῦ Προισταμένου τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐντελλομένου τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποδοχῶν τοῦ καταδικασθέντος πρὸς ὃν ἀποστέλλεται ὑπὸ τῆς ἐκδόσεως ἀρχῆς ὑποχρεωτικῶς καὶ ἀμέσως ἅμα τῇ τελεσιδικίᾳ τῆς ἀποφάσεως ἀντίγραφον αὐτῆς ὡς πρὸς δὲ τὰς λοιπὰς ποινὰς ὑπὸ τῶν Διευθύνσεων Προσωπικοῦ τῆς Διοικήσεως τοῦ Ι.Κ.Α.

Ἡ κράτησις τοῦ προστίμου γίνεται ἐκ τῶν πρώτων ἀποδοχῶν ἃς δικαιούται ὁ ὑπάλληλος, ἐκτὸς ἐὰν ἡ πειθαρχικὴ ἀπόφασις ὀρίξῃ τὴν εἰς δόσεις εἰσπραξίαν αὐτοῦ, ὅποτε ἡ εἰσπραξις ἐνεργεῖται συμφώνως πρὸς τὰ ἐν αὐτῇ ὀριζόμενα. Εἰς περιπτώσιν λύσεως τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως τὸ πρόστιμον εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων ἢ ἐκ τοῦ ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος τοῦ Κλάδου Πρώτης.

3. Ἡ ἐκτελεστὴ πειθαρχικὴ ἀπόφασις καταχωρίζεται ἐν περιλήψει εἰς τὸ παρὰ ταῖς Δ/νσεσι Προσωπικοῦ τῆς Διοικήσεως τηρούμενον Πειθαρχικὸν Μητρώον Προσωπικοῦ καὶ ἀντίγραφον αὐτῆς τίθεται εἰς τὸν ἀτομικὸν φάκελλον τοῦ κριθέντος. Αἱ Διευθύνσεις Προσωπικοῦ θέτουσι ὑπ' ὄψιν τοῦ Διοικητοῦ τὴν πειθαρχικὴν ἀπόφασιν.

Ἄρθρον 12.

Τὰ Πειθαρχικὰ Συμβούλια δύνανται διὰ τῆς αὐτῆς πράξεως τῶν, ἐὰν ὁ κατηγορούμενος ὑπάλληλος δὲν ἐτιμωρήθῃ πειθαρχικῶς κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν, νὰ ἀναστείλουν τὴν ἐπιβληθεῖσαν ποινὴν τῆς προσωρινῆς ἀπολύσεως.

Ἐὰν ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως ταύτης ὁ ὑπάλληλος διαπράξῃ καὶ αὖτις οἰονδήποτε πειθαρχικὸν παράπτωμα καταγνωσθῇ δὲ αὐτῷ διὰ τὸ παράπτωμα τοῦτο ποινὴ τοῦλάχιστον προστίμου, ὑπόκειται καὶ εἰς τὴν ἀνασταλείσαν πειθαρχικὴν ποινὴν, καθισταμένην αὐτοδικαίως ἐκτελεστήν ἅμα τῇ τελεσιδικίᾳ τῆς δευτέρας πειθαρχικῆς ἀποφάσεως.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἑργασίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 27 Φεβρουαρίου 1957

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Α. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ

(8)

Περὶ προσδήκης διατάξεως εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 5)1—28)1)55 Β. Δ)τος «περὶ ἐγκρίσεως Κανονισμοῦ Παροχῶν Τ.Ε.Β.Ε.».

**ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν:

1) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 6364)34 «περὶ ἰδρύσεως Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Ἑλλάδος».

2) Πρότασιν τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Τ.Ε.Β.Ε. (ἀριθμ. πρωτ. 60792)1956).

3) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 39)1957 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἑργασίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον

Εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 5)1—28)1)55 Β. Δ)τος «περὶ ἐγκρίσεως Κανονισμοῦ Παροχῶν Τ.Ε.Β.Ε.» προστίθεται διάταξις ἔχουσα ὡς ἑπεται:

«Αἱ ἐξ ἀγορᾶς προϋπηρεσίας ὀφειλαὶ πρὸς τὸ Τ.Ε.Β.Ε. τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος συνταξιούχων αὐτοῦ, αἵτινες κατὰ τὰς κειμέναις διατάξεις ἐξοφλοῦνται διὰ μηνι-

αίων δόσεων, παγιοποιούνται εις ποσόν ἴσον πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀφειλαμένων μηνῶν πολλαπλασιαζόμενον ἐπὶ δραχμ. 30 καὶ ἐξοφλοῦνται διὰ μηνιαίων δόσεων παρακρατουμένων ἐκ τῆς συντάξεως ἐκ ποσοῦ δραχμ. 45 ἐκάστης ἀνεξαρτήτως οἰασθήπουτε μελλοντικῆς ἀναπροσαρμογῆς τοῦ ἀσφαλίστρου, καταργουμένης πάσης ἀντιθέτου διατάξεως».

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἑργασίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Φεβρουαρίου 1957

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Α. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

(9)

Πράξεις ὑπ' ἀριθ. 224, τῆς 31 Ἰανουαρίου 1957.

Περὶ θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῶν διατάξεων Ν. Δ. 3000)54 ἐπὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ὑπὸ τοῦ Δήμου Ἡρακλείου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑβανς πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου πόλεως.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαβὼν ὑπ' ὄψιν 1) τὴν ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου 1957 ὑπ' ἀριθ. Τ. Δ. 68 πρότασιν τοῦ Ὑπουργείου Ἑσωτερικῶν, 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. 34714 ἀπὸ 28.12.56 ὁμοίαν τοιαύτην τοῦ Νομάρχου Ἡρακλείου, 3) τὴν ὑπ' ἀριθ. 11852 καὶ 14.12.56 ὁμοίαν ἐπίσης τοῦ Δήμου Ἡρακλείου ὡς καὶ προέγκρισιν τῆς τριμελοῦς ἐξ Ὑπουργῶν Ἐπιτροπῆς, ἀποφασίζει:

Ἐγκρίνει ὅπως αἱ διατάξεις τοῦ Ν. Διατάγματος 3000) 1954 «περὶ ἀποζημιώσεως κυρίων καὶ ἐνοικιοστασιακῶν μισθωτῶν τῶν ἀστικῶν ἀκινήτων ἐν περιπτώσει ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως» τεθῶσιν ἐν ἰσχύϊ διὰ τὴν εἰδικὴν περίπτωση τῆς ὑπὸ τοῦ Δήμου Ἡρακλείου ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ρυμοτομουμένων ἀστικῶν ἀκινήτων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑβανς πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου πόλεως.

Ἐκδόσαν πρὸς τοῦτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 224 παρούσαν πρᾶξιν του.

Ὁ Πρόεδρος

Τὰ Μέλη

Ἀκριβὲς Ἀντ.γραφον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Φεβρουαρίου 1957.

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ὑπ. Συμβουλίου καὶ ἀ.α.

Β. Ι. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

(10)

Πράξεις ὑπ' ἀριθ. 386, τῆς 28 Φεβρουαρίου 1957.

Περὶ ἐγκρίσεως ἐπεκτάσεως τῶν διατάξεων Ν. 2000)52 πρὸς ἀναγνώρισιν τῶν δικαιούχων ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων πρὸς κατασκευὴν ἐθνικῆς ὁδοῦ Καλαμῶν — Καρδαμύλλης Ἀρεοπόλεως.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου 1957 ὑπ' ἀριθ. Α. 4530)916 πρότασιν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ὡς καὶ προέγκρισιν τοῦ τριμελοῦς ἐξ Ὑπουργῶν Ἐπιτροπῆς, ἀποφασίζει:

Ἐγκρίνει τὴν ἐπέκτασιν τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 2000) 1952 πρὸς ἀναγνώρισιν τῶν δικαιούχων τῶν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 29.6.1955 Β. Διατάγματος ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων πρὸς κατασκευὴν τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ Καλαμῶν — Καρδαμύλλης Ἀρεοπόλεως.

Ἐκδόσαν πρὸς τοῦτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 386 παρούσαν πρᾶξιν του.

Ὁ Πρόεδρος

Τὰ Μέλη

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Μαρτίου 1957

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ὑπ. Συμβουλίου

ΓΕΩΡΓ. ΤΡΙΒΥΖΑΣ